

תאריך: 31.8.11
בתשובה נא לציין: 52415

לכבוד
סגן עמוס וגנר
קצין פניות הציבור
המינהל האזרחי

בפקס: 03-6975177

שלום רב,

הנדון: הנפקת תעודת זהות לאחר אישור אחמ"ש – מר _____ אסעיד, ת"ז
ורעייתו, גב' _____ בדראן, דרכון ירדני
שלנו: 52415 מימים 23.8.07, 28.10.07, 3.12.07 ו-21.6.11
שלכם: 610/40 – 671836 מימים 11.11.07 ו-2902 מימים 11.7.11

1. ביום 12.7.11 התקבלה במשרדינו תשובתכם לפנייתנו שבנדון, בה סירבתם לבקשתנו לאפשר למרשתי לקבל תעודת זהות פלסטינית. כמו כן, ציינתם כי מרשתי "לא תוכל לקבל מעמד אחמ"ש", שכן היא שהתה בין השנים 2006-2010 מחוץ לשטחי הגדה. אבקש להתייחס לדברים.
2. ראשית כל, אזכיר כי מרשתי אינה מבקשת "לקבל מעמד אחמ"ש" שכן, כפי שתואר במכתבנו הקודם, בקשתה אושרה משכבר, בחודש פברואר 2008 לאחר שהיא ובעלה פעלו בהתאם למכתבכם משנת 2007 שבסימוכין.
3. כפי שתואר במכתבינו הקודמים, מרשיי נישאו בשנת 1999 וחיו מאז יחדיו בגדה המערבית, שם גידלו את ילדיהם. לאחר כשבע שנים של מגורים בגדה, ביום 26.6.06, יצאה מרשתי את הגדה עקב פטירת אביה בירדן, ומאז נמנעה חזרתה לביתה על ידכם.
4. לאחר יציאתה לירדן בנסיבות הומניטאריות ברורות אלה, פנתה מרשתי על מנת שתותר חזרתה לביתה אולם בקשותיה סורבו. משכך, פנינו בעניינה ביום 28.10.07 ליועמ"ש גדמ"ע. בתשובתנו מיום 11.11.07, שהוזכרה לעיל, הופנו מרשיי לפעול בבקשה לאיחוד משפחות לפי המכסה, וכן עשו – ובהתאם לאמור, בחודש פברואר 2008 אושרה בקשתם. מרשתי ניסתה מספר פעמים להגיש בקשות לכניסתה באמצעות הרשות הפלסטינית (כנדרש על ידכם), אולם שוב ושוב נמסר כי ישראל מסרבת לקבל מידי הרשות בקשות לרישיונות ביקור. נזכיר כי דובר במדיניות ישראלית מוצהרת.

5. לא ייתכן שתמנעו ממרשתי לשוב לביתה משך שנים, תדחו את פניותיה, תסרבו לקבל לידיכם את בקשותיה – ולאחר מכן תטענו כי "מרכז חייה אינו באיו"ש". הרי מרשתי הצהירה שוב ושוב על רצונה לשוב לביתה – כמעט למן הרגע הראשון בו נאלצה לצאת בדחיפות בשל פטירת אביה – ופעלה בהתאם להנחייתכם.
6. זאת ועוד, מאז פעלה מרשתי כאמור ובקשתה להירשם בשטחים אושרה על ידכם, ועד ששבה לביתה - חלפו רק כשנתיים, במהלכן פנתה להתרת חזרתה לביתה, אולם, כאמור, הצד הישראלי סירב לקבל בקשות אלה, כמו בקשות רבות דומות, כפי שידוע לכם היטב.
7. הנה כי כן, מדיניותו של המפקד הצבאי היא-היא שמנעה ממרשתי לשוב לביתה עד לשנת 2010. בנסיבות אלה, תשובתכם כי לא ניתן להסדיר את מעמדה של מרשתי בשל העובדה כי היא שהתה מחוץ לגדה, כאילו היה הדבר מתוך בחירה או רצון חופשי, הינה צינית ואינה ראויה. ברי, כי מרשתי היא תושבת הגדה: שם ביתה, שם משפחתה, שם חייה.
8. אבקש לשוב ולהזכיר כי מרשתי חיה בגדה עם בעלה וילדיה מאז שנת 1999 ועד היום, למעט אותן ארבע שנים בהן מנע ממנה המפקד הצבאי לשוב לביתה.
9. בנסיבות אלה, ועל מנת לאפשר למרשתי לנהל חיים נורמאליים ככל האפשר ולהחזיק במסמכים מזהים שיאפשרו לה לחיות בביתה עם משפחתה, אשוב ואבקשכם לאפשר למרשתי לקבל תעודת זהות פלסטינית בלא דיחוי.
10. אודה לתשובתך בכתב.

בכבוד רב,
נמרוד אביגאל, עו"ד